

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de fapt în descrierea sistemului de referință, pe o eroare vădită de apreciere în analiza sistemului de referință menționat și pe o eroare de drept în aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 1 litera (a) din Regulamentul nr. 2015/1589.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere a avantajului economic și pe o eroare de drept în aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 1 litera (a) din Regulamentul nr. 2015/1589.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere a selectivității necesare pentru ca regimul în litigiu să poată fi calificat drept ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE și al articolului 1 litera (a) din Regulamentul nr. 2015/1589, precum și pe o eroare de apreciere în analiza mecanismelor regimului în litigiu.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere în analiza justificării condițiilor de aplicare a regimului în litigiu.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere în evaluarea pretinsului avantaj care decurge din regimul în litigiu și pe o lipsă de precizie în examinarea regimului în litigiu.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea așteptărilor legitime ale contribuabilului și a securității juridice a acestuia.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2016/1699 a Comisiei din 11 ianuarie 2016 privind schema de ajutoare de stat privind scutirea aplicabilă profitului excedentar SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Belgia [notificată cu numărul C(2015) 9837] (JO 2016 L 260, p. 61).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 23 septembrie 2016 – Franța/Comisia

(Cauza T-682/16)

(2016/C 441/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: F. Alabrune, D. Colas și D. Segoin, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare C(2016) 4287 final a Comisiei din 12 iulie 2016, notificată la 13 iulie 2016, privind suspendarea plăților lunare către Franța în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549). Acest motiv conține două aspecte.

- Primul aspect, potrivit căruia autoritățile franceze ar fi pus în aplicare integral planul de acțiune care cuprinde indicatori clari pentru stabilirea progreselor, stabiliți după consultarea Comisiei, plan vizat de decizia atacată.

— Al doilea aspect, potrivit căruia decizia atacată s-ar întemeia pe elemente care nu erau prevăzute în planul de acțiune.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.

Acțiune introdusă la 24 septembrie 2016 – PL/Comisia

(Cauza T-689/16)

(2016/C 441/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: PL (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de confirmare din 22 decembrie 2015 a șefului de unitate DG HR.B4 „Gestionarea carierei și performanță” de a nu pune în executare Hotărârea TFP din 15 aprilie 2015, adoptând o decizie pusă deja în executare de peste 3 ani de reafectare a reclamantului în interesul serviciului de la Delegația Uniunii Europene în Cisiordania și în Fâșia Gaza (Ierusalimul de Est) la Direcția generală Mobilitate și Transporturi (MOVE) la Bruxelles, cu efect retroactiv de la 1 ianuarie 2013;
- anularea deciziei implicite din 20 august 2015 de respingere a cererii reclamantului, formulată prin apărătorul său, de a fi informat cu privire la măsurile luate de Comisie pentru punerea în executare a Hotărârii TFP din 15 aprilie 2015 în cauza F-96/13;
- obligarea Comisie la plata sumei de 250 000 de euro către reclamant cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciile materiale și morale suferite,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 266 TFUE prin faptul că deciziile atacate nu respectă dispozitivul Hotărârii Tribunalului Funcției Publice („TFP”) din 15 aprilie 2015 pronunțate în cauza F-96/13 în raport cu considerațiile care stau la baza acesteia în sensul că ele sunt indispensabile pentru a stabili sensul exact a ceea ce s-a statuat în dispozitiv.
 - Reclamantul apreciază că articolul 266 TFUE impune Comisiei să evite ca orice act care înlocuiește actul anulat să fie viciat de aceleași neregularități precum cele identificate în hotărârea de anulare precum în speță.
 2. Al doilea motiv întemeiat pe un abuz de procedură prin faptul că deciziile atacate nu constituie o punere în executare corectă, de bună-credință și loială a hotărârii de anulare pronunțate de TFP și au fost adoptate numai în scopul de a da o aparență de legalitate unei decizii care, nu doar că a fost anulată, dar a și fost deja pusă în executare de peste trei ani.
 3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 22a din Statutul funcționarilor.
-